

gang med lovforslag nr. L 100: lov om en generel arbejdsmiljøafgift, hvor der udtrykkeligt står – jeg siger det, fordi hr. Jens Vibjerg ikke er helt opmærksom på det – at lovforslaget er et led i en incitamentspakke. Det er oven i købet specificeret i enkeltoverskrifter, at der er en sammenhæng mellem arbejdsmiljøafgiften og en certificerings- og tilskudsordning, hvorefter de virksomheder, der kan dokumentere et særlig godt arbejdsmiljø, kan opnå et tilskud til betaling af afgiften, så den næsten går i nul, netop for at give de virksomheder, som vil gøre noget for arbejdsmiljøet, en mulighed for ikke at skulle betale afgiften. Omvendt står der i punkt 3, at man kan lave et gebyrbelagt tilsyn til dem, som ikke har det så godt med at få hanket op i arbejdsmiljøet. Der er altså tale om en incitamentspakke med konkrete arbejdsredskaber til at forbedre arbejdsmiljøet.

Det er altså det lovforslag, vi behandler, og disse ting står faktisk på side 3 under bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Hr. Jens Vibjerg plejer da ellers nok at læse finanslovforslaget, når det kommer – jeg har da gjort mig bekendt med, at han kender det på andre områder – og nøjagtig de samme ting, som hr. Ole Sohn beskrev nu, er faktisk også beskrevet i den aftale, der ligger om finansloven.

Men det undrer mig lidt, når vi nu kender Venstres udmeldte politik, at der hver gang man skal foretage en udvidelse af budgettet, skal være en besparelse – hvilket i øvrigt afskærer Venstre fra at deltage i en lang række af dansk politikks hovedområder – at på det her område, hvor der er 20 mia. kr. i spil for samfundet, med en afgift, som er ganske lille, og som man i øvrigt kan kvalificere sig til ikke at få, hvis man har et ordentligt arbejdsmiljø, dér vil Venstre ikke være med.

Hvad er det for en model, Venstre har til at forbedre arbejdsmiljøet? Den model, hr. Jens Vibjerg fremlagde her, er jo den gammelkendte model, hvor vi samtidig kan sige, at den ikke har virket i tilstrækkeligt omfang, hvis vi også fremover vil sikre erhvervslivet kvalificeret arbejdskraft.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan godt forstå, at forligspartierne gør, hvad de kan, for at afspore debatten fra det, det her

lovforslag handler om, for man har virkelig en dårlig sag, men forligspartierne kan lige så godt erkende først som sidst, at det her er en ny skat på erhvervslivet; det er ikke andet. Og så kan hr. Ole Sohn stå og citere fra lovforslagets side 3. Der er et par linjer med nogle hensigter, som vi overhovedet ikke aner en pind om, hvad skal bruges til, hvad vil indeholde, og som vel ikke har nogen som helst virkning på noget som helst.

Det forslag, vi behandler her i dag, er et rent fiskalt lovforslag, som kun har til hensigt at hive penge ud af virksomhederne uden hensyn til arbejdsmiljøet. Man giver det betegnelsen arbejdsmiljø for at pakke det ind i håb om, at det bliver spiseligt for borgerne, men så dumme er borgerne altså ikke i Danmark. Man undervurderer i den grad den danske borger.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Jamen det kan da godt være, at der alligevel er et lille problem med læsningen af lovforslaget.

Når man nu laver en afgift, som man skruer sammen f.eks. på baggrund af anmeldte arbejdsskader, er det så ikke et udtryk for, at man rent faktisk tager hensyn til den ulykke, som påføres ude i de enkelte virksomheder, når det oven i købet skrues sammen på den måde, at man får pengene tilbage, hvis man har tingene i orden? Det var den ene ting.

Den anden ting, jeg vil spørge om, er: Sådan, som jeg lige hørte den sidste udtalelse fra hr. Jens Vibjerg, lyder det, som om Venstre går ind for certificeringsordningen. Er det korrekt?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg tror, jeg på det her tidspunkt vil gøre opmærksom på, at for at fremme debatten vil bemærkningerne til den enkelte ordfører blive reduceret fra 3 til 2.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det behøver formanden ikke at gøre af hensyn til mig; jeg skal nok holde ud.

Dette ulyksalige forslag fra regeringen vil give anledning til megen frustration, især i de virksomheder – og det er formentlig de fleste – som gør en stor og helhjertet indsats for et godt arbejdsmiljø. Til trods for indsatsen bliver virksomheden jo alligevel straffet med arbejdsmiljøafgiften, og min frygt er, at reaktionen typisk vil være, at så nytter egen indsats i arbejdsmiljøets tjeneste alligevel ingenting. Effekten af dette for-